

ת"פ 10315/03/18 - מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה נגד אורן מריונובסקי

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 10315-03-18 מדינת ישראל נ' מריונובסקי

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות
שלוחת רמלה
באמצעות ב"כ עוה"ד רעות זוסמן

המאשימה

נגד

אורן מריונובסקי
באמצעות ב"כ עוה"ד דגנית משעלי

הנאשם

גזר-דין

א. כתב-האישום המתוקן:

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בעבירה של **פציעה** לפי סעיף 334 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

בתאריך 22.3.16 היה הנאשם תלמיד כיתה י"ב והוא עמד בתור העלייה לאוטובוס במודיעין במטרה לנסוע למסיבת פורים.

אותה עת, אחז הנאשם בידו **בקבוק בירה מזכוכית**.

לצד הנאשם עמדה קבוצת נערים נוספת, תלמידי כיתה י"א.

בנסיבות אלה, החל דין ודברים בין הנאשם לבין אלו העומדים בתור, וביניהם אחיה וינון והחלו דחיפות הדדיות.

אחיה ניסה להרחיק את הנוכחים במקום, וביניהם את הנאשם, מינון ובתגובה לכך **קרר הנאשם אל אחיה והכה בראשו באמצעות בקבוק הזכוכית שבידו, שהתנפץ על ראשו של אחיה**.

עקב כך, נגרמו לאחיה **חבלות בדמות חתך באורך של כ - 4 ס"מ בסמוך למצחו**, שריטות על צווארו, על יד שמאל, על אפו, על לחיו ודם ניגר מראשו.

ב. מתחום ענישה:

התכליות העומדות אחר העבירה שאותה ביצע הנאשם היא מניעת הפגיעה בגופו ובבריאותו של אדם.

לאור עקרון ההלימה, נוכח טיב האלימות, השימוש בבקבוק בירה שהתנפץ על הראש, תוצאת האלימות, אני קובע כי מתחם הענישה ביחס לאירוע אלים זה נע בין **מספר חודשי מאסר בפועל עד 24 חודשי מאסר בפועל**.

אפנה אל פסקי-הדין הבאים, שאותם לקרוא בשינויים המחויבים:

רע"פ 5655/13 **עמרם נגד מדינת ישראל** (20.11.14):

נאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, אשר תקף את המתלונן **בהטחת בקבוק זכוכית על ראשו**, הבקבוק נשבר וגרם לו לחתך עמוד בפניו, הוא נזקק לטיפול רפואי, נדון **לשנת מאסר בפועל**.

ע"פ 308/16 **נאטור נגד מדינת ישראל** (7.11.16):

נאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, אשר **דקר את המתלונן** בבטנו ובידו באמצעות סכין שבה התחמש מראש, נדון ל - 30 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 7781/12 **פלוני נגד מדינת ישראל** (25.6.13):

נאשם צעיר, שהשתתף בקטטה, שבמהלכה נפצע, לאחר הקטטה פגש בו חמוש בסכין, שם הותקף פעם נוספת בידי המתלונן במכתב קסדה, הנאשם דקר אותו באמצעות הסכין, תסקיר חיובי נדון ל - 22 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 3555/16 **סברי נגד מדינת ישראל** (4.5.16):

בעניינם של נאשמים שהורשעו בתקיפת המתלונן, אחד מהם בפציעתו לאחר שבעט בו והיכה בו באמצעות מקל, תסקיר חיובי, נעדר עבר פלילי, נדון למאסר בדרך של עבודות שירות.

רע"פ 6449/15 חלואני נגד מדינת ישראל (12.10.15):

נאשם אשר תקף את המתלונן **במכת פטיש** בראשו, גרם לו לחתך באזנו, **תסקיר חיובי**, נדון למאסר בדרך של עבודות שירות.

רע"פ 7378/13 חרובי נגד מדינת ישראל (31.10.13):

נאשם שתקף את המתלונן בסטירות ואחר דקר אותו בסכין מטבח בבטנו, הורשע לאחר ניהול הוכחות, נדון למאסר בדרך של עבודות שירות.

ע"פ 5794/13 שיכה נגד מדינת ישראל (2.4.14):

נאשם אשר נגח בפניו של המתלונן, אחר דקר את המתלונן שלוש פעמים בגופו, באמצעות מספריים, המתלונן פונה לבית-החולים שם עבר ניתוח, נדון לענישה בדרך של עבודות שירות.

ג. שיקולי ענישה:

(1). חומרת העבירה:

הנאשם ביצע עבירת אלימות חמורה.

שוב נתקלים אנו בעבירת אלימות **חסרת פשר** על וויכוח של מה בכך.

השימוש **בבקבוק הזכוכית וניפוצו על הראש** הוביל לחבלה ויש לומר כי בנס לא גרם הנאשם לחבלה חמורה מכך.

הענישה חייבת להשיב לנאשם כגמולו, להרתיעו **ולהרתיע את הרבים שכמותו**, הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים סתמיים.

עבירת הפציעה בה הורשע הנאשם, ועבירות האלימות בכללותן, תכליתן שמירה על שלמות גופו של האדם, בטחונו וחיי - מדובר בעבירות אלימות כלפי הגוף עם השלכות מרחיקות לכת על הנפגע.

ואכן, בפסיקה נקבע הצורך למגר בענישה מחמירה, את התופעה שהפכה לנגע של ממש. בית-המשפט העליון קבע לא

אחת בפסיקותיו, כי יש להוקיע את התופעה ולעקור את נגע האלימות שפשה בחברתנו. בית-המשפט העליון הורה, כי תפקיד בית-המשפט הינו לגזור עונשים מחמירים ומרתיעים, אשר ימגרו את מקרה האלימות כאמור (ראו: ע"פ 8991/10 יעקב מכבי נ' מדינת ישראל 27.10.11).

וכן ראו, בע"פ 6971/13 אושר עמרן נגד מדינת ישראל (23.09.14):

"כבר נלאינו מלחזור ולהתריע על התופעה, אשר הולכת ומתרחבת בעיקר בקרב צעירים, של יישוב מחלוקות וסכסוכים, בדרך כלל בעניינים של מה בכך, תוך שימוש בנשק קר או חם. זוהי תופעה שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עמה, והדרך להתמודד, עם תופעה זו, שפשתה בחברה בישראל לכל גווניה וצורותיה, הינה באמצעות ענישה קשה ומרתיעה".

יש לזכור, כי למתלונן נגרמו חבלות שאין להקל בהן ראש, בדמות חתך בסמוך למצחו, שריטות על צווארו, על יד שמאל, על אפו, על לחיו ודם רב זב מראשו.

יחד עם זאת, מבלי להקל ראש במעשיו של הנאשם, שקלתי את העובדה כי למעשיו לא קדם תכנון קודם, ונדמה כי מעשיו בוצעו מתוך התפרצות ספונטנית ובלהט הרגע.

(2). התסקירים:

התסקיר הראשון מיולי 2019 סקר את תולדות חייו: זהו אדם צעיר, רווק, גר עם הוריו, משרת שירות קבע בצה"ל בפלוגת חילוץ, סיים 12 ש"ל, בגרות חלקית, גדל במשפחה נורמטיבית בעיקרה, אך צוין אירוע חריג אשר לו היה נוכח (עמוד 2 פסקה 5), אמו מתמודדת עם תחלואה (עמוד 2 פסקה 6), לדבריו הגיוס לצבא חולל אצלו שינוי משמעותי, תאר את נסיבות האירוע, מסר כי הבין את חומרת מעשיו והגיש לנפגע סיוע רפואי, התנצל בפניו, הציג שאיפות עתידיות נורמטיביות, הוצע לו להשתלב בהליך טיפולי, אך הנאשם דחה את ההצעה בכעס וניתק קשר עם שירות המבחן, לפיכך לא נמסרה המלצה.

התסקיר השני מאוקטובר 2019 לימד כי הנאשם הפך בדעתו, לפיכך הוא שולב בהליך טיפולי ונמסרה המלצה לסיים את ההליך תוך ביטול ההרשעה יחד עם צו של"צ ופיצוי.

התסקיר השלישי ממרץ 2020 שב על המלצת קודמו.

התסקיר הרביעי מאוקטובר 2020 לימד כי הנאשם מתמיד בהשתתפותו בקבוצה הטיפולית, שומר על אורח חיים נורמטיבי, לא נפתחו נגדו תיקים חדשים, וההמלצה היא לבכר את המסלול השיקומי של הענישה.

התסקיר החמישי מפברואר 2021 תיאר המשך הליך שיקומי, ובסופו של יום ההמלצה היא לבטל את הרשעתו, להעמידו בצו מבחן ולהטיל עליו של"צ יחד עם פיצוי לנפגע העבירה.

(3). שיקולים מקלים:

הנאשם הינו **צעיר, יליד 1997** וכפי שצוין בעובדות, בעת שביצע את המעשה (מרץ 2016) היה צעיר מאוד, **תלמיד כיתה י"ב**.

מעת ביצוע העבירה עברה תקופה ארוכה, שבמסגרתה עבר הנאשם הליך שיקומי, ובכלל זה שירות בצבא ביחידת חילוץ והצלה, תקופה של שירות בקבע, ועתה הוא עובד לפרנסתו ולפרנסת בני המשפחה.

כתב-האישום הוגש **בחלוף שנתיים** מעת ביצוע המעשים.

הנאשם **נעדר כל עבר פלילי** וזו הסתבכותו הראשונה עם החוק.

הנאשם הורשע בעקבות **הודאתו**, לא ניהל משפט וחסך זמן ציבורי ניכר.

אביו של הנאשם ציין כי הנאשם עבר נסיבות חיים לא פשוטות, כאשר נחשף ליחסים עכורים בין אביו לאמו. הוא הוסיף כי בתקופה בה בוצעה העבירה, מצבם הכלכלי היה לא פשוט. הוא ציין, כי הנאשם סיים בהצלחה שירות צבאי מלא, ואף המשיך שנה נוספת בשירות קבע. לדבריו, מפקדיו היו מרוצים מתפקודו. עוד הוסיף, כי כיום הנאשם פתח עסק לשליחויות, וכי הוא עובד במרץ בעסקו.

אמו של הנאשם מסרה דברים שבמסגרתם הציגה את קשיי החיים, את הסיוע של הנאשם לפרנסת המשפחה: "...נסמכים על אורן, אורן הוא המפרנס היחיד בבית...", תיארה את השיקום שאותו עבר הנאשם והדגישה את גילו הצעיר בעת המעשים מול גילו הנוכחי: "הוא במקום אחר לגמרי".

נראה כי הנאשם מגלה **אחריות ויציבות במסגרות חיו השונות** ומשקיע מאמץ בניהול אורח חיים נורמטיבי ותקין.

עוד שקלתי את חרטתו וצערו של הנאשם שאותם הביע בפניי.

(4). סטייה ממתחם הענישה משיקולי שיקום ושאלת ביטול ההרשעה:

בית-המשפט העליון קבע את הכללים המאפשרים סטייה לקולה מרמת ענישה בע"פ 6637/17 **אליזבת קרנדל נגד מדינת ישראל**, תק-על 2018(2) 1414:

"באילו נסיבות יכיר בית המשפט בקיומו של סיכוי של ממש לשיקום באופן שיצדיק חריגה ממתחם העונש?...בקווים כלליים ניתן להצביע על כך שהפעלת הסמכות בסעיף 40ד אינה מוגבלת לעבירות קלות בלבד...במקרים קודמים שבהם נדרש בית המשפט להעריך את סיכויי השיקום במסגרת סעיף 40ד לחוק העונשין הובאו בחשבון, בין היתר, השיקולים המרכזיים הבאים: המוטיבציה שהפגין האדם שהורשע להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה...".

למרות גילו הצעיר של הנאשם, תמונת המצב החיובית, המאפשרים סטייה מסוימת ממתחם הענישה מפאת שיקולי שיקום, איני סבור, שנוכח חומרת העבירה שיש מקום לחריגה כה מקלה, כפי עתירת ב"כ עד כדי ביטול ההרשעה.

בפסיקה נקבע לא אחת, כי רק במקום שבנסיבות מיוחדות וחריגות עלול להיווצר יחס בלתי סביר באורח קיצוני בין חשיבות ההרשעה לאינטרס הציבורי הכללי, לבין עוצמת הפגיעה בנאשם הצפוייה מההרשעה, עשויה לקום הצדקה לעשות שימוש בסמכות השיפוטית של אי-הרשעה.

הבחינה הינה האם, בנסיבות העניין, השיקול האינדיבידואלי גובר על השיקול הציבורי [ראו: ע"פ 9893/06 **אסנת אלון לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07)].

סקרתי מספר פסקי-דין מנחים ומחייבים, כאלו שבהם בוטלה ההרשעה וכאלו שבהם נותרה ההרשעה על כנה:

רע"פ 2564/11 **קנטור נגד מדינת ישראל** (4.4.11):

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בעבירת **איומים**, בכך ששלחת לזוגתו מספר הודעת SMS ובהן תוכן מאיים, בין השאר, שירצח אותה. בית-משפט השלום הרשיעו וגזר עליו 30 ימי מאסר. הנאשם הגיש ערעור לבית-המשט המחוזי ואחר רשות ערעור לבית המשפט העליון בהם עתר לביטול ההרשעה. בית-המשפט המחוזי הקל בעונשו ל - חודש מאסר בדרך של עבודות שירות אך הותיר את ההרשעה על כנה.

ע"פ 4466/13 **פורטל נגד מדינת ישראל** (22.5.14):

אי הרשעה בעבירה של סיוע לאחר מעשה לעבירת שוד - הסעת השודדים ממקום ביצוע השוד תמורת 100 ₪, צעיר, קושי במציאת עבודה.

רע"פ 8215/16 **אברהם יצחק נגד מדינת ישראל** (29.3.17):

אי הרשעה בעבירה של סיוע לאחר מעשה אגב תיק רצח, צעיר, נעדר עבר פלילי, נוכח קביעת בית המשפט העליון כי להרשעת המערער "עשויה להיות השפעה שלילית... על עתידו המקצועי ועל סיכויי להיקלט בעבודה, לפחות במגזר הציבורי..." (פסקה 14).

ע"פ 111/14 **פלוני נגד מדינת ישראל** (1.4.14):

אי הרשעה בעבירה של סחיטה באיומים וקשירת קשר, בעניינם של בגירים-צעירים, בעלי נסיבות מיוחדות, המשפט התקיים בחלוף 4 שנים מעת ביצוע העבירות, בתקופה זו סיימו את שירות הצבאי בהצטיינות.

ע"פ 3554/16 **שחר יעקובוביץ נגד מדינת ישראל** (11.6.17):

אי הרשעה בעבירות של הפרת אמונים, התחזות כעובד ציבור, פגיעה בפרטיות, נעדר עבר פלילי, תסקיר ממליץ, בין השאר נוכח העובדה ש: "...המערער הוסיף לחתור לקידום עתידו המקצועי - השלים את לימודיו (מעקל) וניגש לבחינות. כל אלה מלמדים על נחישותו של המערער לעשות את המרב כדי לעלות באופן סופי ומוחלט על דרך הישר..."

ע"פ 9090/00 **שניידרמן נגד מדינת ישראל** (22.2.01):

אי הרשעה בעבירה של החזקת נשק וקשירת קשר לביצוע פשע, חבירה יחד לביצוע שוד, צעיר, נעדר עבר פלילי, הרשעה תהווה מכשול של ממש לגיוסו לצה"ל.

עפ"ג 14167-10-15 (מחוזי מרכז) **אלמנאו נגד מדינת ישראל** (9.2.16):

ערעור על החלטת בימ"ש שלום שהרשיע את שני הנאשמים, בעבירה של התפרצות לבית מגורים. בית-המשפט קיבל את הערעור וקבע כי מדובר בשני צעירים, נעדר דפוסים עבריינים, בעלי תסקירים חיוביים, שהודו באשמה והחזירו את שגנבו. התקבלה עתירה בדבר אי הרשעה בעבירת התפרצות, אף שלא הוצג נזק קונקרטי שיגרם להם מהרשעתם, כאשר מדובר בעניינם של בגירים-קטינים.

עפ"ג 53504-01-11 (מחוזי מרכז) **אדם אלון נגד מדינת ישראל** (22.5.11):

אי הרשעה בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, קנביס במשקל 8,220 גרם, תסקיר חיובי, עבירה יחידה

בתקופה משברית, לא יוכל להשתתף בתחרויות ספורט ג'ודו אם יורשע.

עפ"ג 29495-10-12 (מחוזי מרכז) **ע.ר נגד מדינת ישראל** (7.1.13):

אי הרשעה לנאשם שבעקבות אמירה סתמית של המתלונן תקף אותו בסכין וגרם לו לחתכים בבטנו באמה ולחבלות במצח. תסקיר ממליץ, נעדר הרשעות, צעיר, עקב חשש שמא לא יתגייס לצה"ל עקב ההרשעה.

עפ"ג 28996-03-11 **ציון גמזו נגד מדינת ישראל** (26.5.11):

אי הרשעה בעבירה של החזקת סכין מתחת למושב נהג הרכב, בעל משפחה, עובד לפרנסתו, תסקיר חיובי, בית-המשפט קבע: "עם זאת, יש מקום לבטל את הרשעתו של המערער בעיקר בשל הנזק המשמעותי שצפוי לעיסוקו כבעל עסק פרטי כטכנאי מיזוג אוויר, בו הוא עובד לבדו ומעסיק את בנו הבכור על מנת להרחיקו מעבריינות, אם יורשע...מאחר והמערער עובד יחיד בעסקו הרי הנזק שייגרם לפרנסתו ולפרנסת משפחתו הוא נזק חמור והרשעתו תפגע פגיעה לא מידתית - אף מבלי להקל ראש בעבירה של החזקת סכין, אך בהתחשב בנסיבות ביצועה, דהיינו, היותה מיועדת לשמש כחלק מאוסף סכינים והחזקתה במקום מוסרת ברכב כשבונו נהג בו" (פסקות 3 ו-4).

עפ"ג 70570-02-19 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נ' נטע לוי** (8.7.19):

הנאשמת, חיילת צעירה, הודתה בעבירות של החזקת סמים לצריכה עצמית וריבוי עבירות של סחר בסמים מסוכנים באמצעות אפליקציית "טלגראם" (במהלך חצי שנה מכרה כמויות קטנות, מעל 30 אירועים, ל-8 אנשים שונים ביניהם 3 קטינים). המדינה ערערה על ביטול הרשעתה של הנאשמת בבימ"ש שלום. **הערעור התקבל, וביהמ"ש המחוזי הרשיע את הנאשמת בעבירות המיוחסות לה**, זאת נוכח העובדה כי **אין** עניינה של הנאשמת נופל בגדר החריג לאי הרשעה. נקבע כי אי הרשעה בעבירות של סחר בסמים שמורה למקרים "**נדירים שבנדירים**". במקרה זה מדובר בעבירות ברף גבוה, שלא נכלל במקרים אלה, בנוסף, לא הוכחה פגיעה עתידית בשיקומה של הנאשמת.

שקלתי בכובד ראש את מכלול הטיעונים שנשמעו אני סבור, כי אין מקום לקבל את העתירה לביטול ההרשעה, וזאת משום שמלבד גילו הצעיר בעת ביצוע ההרשעה, העדר עבר פלילי והעובדה כי הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי, מפרנס את עצמו ואת בני משפחתו, לא מצאתי להעדיף את השיקול האינדיבידואלי על פני השיקול הציבורי, כאשר מדובר בעבירת אלימות כה חמורה.

התמונה החיובית שהציג הנאשם, הינה תמונת מצב של נאשמים מעשה יום-יום ואין להוביל מצב דברים שבמסגרתו יהפוך החריג של אי ההרשעה לכלל.

חומרת העבירה במקרה זה מאפילה על יתרת השיקולים באופן שאינו מאפשר לבטל את הרשעתו.

ביטול ההרשעה עלול להעביר מסר מקל מדי בעבירות אלימות סתמיות שכאלה, שמסכנות חיים.

ד. מסקנה:

לאחר ששקלתי את מכלול הגורמים דלעיל - מחד, את חומרת העבירה שאותה ביצע הנאשם - ומאידך, היעדר עבר פלילי, הודאתו, גילו הצעיר, האמור בתסקירים ועובדות נוספות, באתי אל המסקנה, כי יש להותיר את ההרשעה על כנה, אך ניתן לגזור את עונשו ברף הנמוך של המתחם שנקבע על-ידי ובעיקר כדי למנוע פגיעה בפרנסתו ובפרנסת בני משפחתו, במיוחד בתקופה המשברים בה אנו חיים.

על כן, ההרשעה תיוותר על כנה.

ה. תוצאה:

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 2 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות לפי חוות דעת הממונה על עבודות השירות, ולשם כך יתייצב הנאשם בתאריך 6.4.21 בשעה 09:00 (או במועד אחר שאליו יוזמן) במפקדת הממונה על עבודות השירות מחוז מרכז.

עותק לממונה על עבודות השירות.

ב. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם אלא אם כן יעברה בתוך 3 שנים מהיום, עבירה שיש בה יסוד של אלימות כלפי הגוף, למעט איומים.

ג. הנאשם ישלם פיצוי למתלון (עת/3) בסך 4,000 ₪ וזאת בעשרה תשלומים חודשיים שווים, הראשון בתאריך 1.5.21 והנותרים בכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

ד. צו מבחן למשך 12 חודשים והנאשם מוזהר בזאת שאם יפר את צו המבחן ניתן להשיב אותו לבית-המשפט לשם גזירת עונשו, כבתחילה.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

התיק סגור.

ניתן היום, א' ניסן תשפ"א, 14 מרץ 2021, במעמד הצדדים.